

L'exposició *T'estimo?* es clou amb un espai dedicat als amor actuals i plurals i aquest muntatge entorn el pastís i la taula d'un casament

L'evolució de l'amor i el matrimoni entra al Museu d'Història de Catalunya

D'entre els 160 objectes, destaca l'acta del primer casament civil a Reus el 1868

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

A primer cop d'ull, la decisió del Museu d'Història de Catalunya (MHC) de dedicar una exposició a "una història de l'amor i el matrimoni" provoca incredulitat. Però un recorregut per les sales ens revela una història dels comportaments amorosos, els sentiments i les emocions des d'una mirada interdisciplinària (cinema, antropologia, sociologia, literatura, fotografia...) que la converteixen en molt recomanable.

El director del MHC, Jusep Boya, i el comissari Xavier Roigé (antropòleg i degà de Geografia i Història de la UB) van explicar ahir el contingut de *T'estimo?* (oberta fins al 22 de maig a la primera planta del museu de Barcelona). Una exposició on es mostra a través dels més diversos objectes els canvis en les formes de l'amor, que no sempre han anat del bracet del matrimoni.

El primer àmbit es dedica a l'amor en l'època clàssica i remarca les diferències de concepte entre les llibertats amoroses i sexuals dels homes de classes altes i el matrimo-

ni, que era un acord pactat entre famílies. Com a peça destacada es mostra una Venus del segle I d.C., que es va trobar en una casa romana de Badalona i servia per proveir de bellesa i fertilitat les dones que l'habitaven. També s'exhibeixen objectes decoratius amb escenes sexuals que demostren la naturalitat amb què s'abordaven aquestes qüestions.

El següent espai aborda l'amor cristià, quan l'Església va establir el matrimoni per a tota la vida i sense divorci i va reduir la sexualitat a la procreació. Un monopoli que es va prolongar des del concili de Trento fins al Vaticà II. Una pintura sobre el *Casament de la Mare de Déu*, del segle XVII; el *Llibre de les dones*, de Francesc Eiximenis, i una Caixa de núvia de fusta policromada de Perrot Gascó, del segle XVI, en són les peces estrella.

L'amor cortesà, dels trobadors, enalteix l'art de la seducció i es converteix en un cert adulteri platònic i profà. Aquest capítol es plasma en diverses arquetes amatòries o una novel·la amorosa en pergami, *Roman de la Rose*, cedida per la Biblioteca de la Universitat de València.

Un dels capítols més sorprenents és el que es dedica a l'amor a pagès, on el matrimoni és un assumpte de família que garanteix l'economia domèstica. Potser la peça més vistosa és un vestit de núvia procedent del Pont de Suert, de seda i brodats, completament negre. Els dols prolongats i la necessitat de poder utilitzar el vestit en altres ocasions expliquen que el negre predominés fins a principis del segle XX (el

La mostra "T'estimo?" inclou des de vestits de núvia fins a una porta del 'meublé' La Casita Blanca

blanc es va imposar a partir dels casaments reials). Els romanços, l'aixovar de la núvia (pot anar des d'una lligacama a uns medallons que inclouen dibuixos fets amb cabells de l'estimat), un llit estil Olot, o esquelles (els vidus que es tornaven a casar rebien uns sorollosos esquellets nocturns) són altres ob-

jectes inclosos en aquest àmbit.

Al segle XIX les classes altes imposen l'ideal de l'amor romàntic i s'enalteixen els valors de la família conjugal. Qui no recorda les postals de parelles felices dels anys vint! Uns ideals qüestionats per sectors obrers que reivindiquen l'amor lliure. Apareix també el matrimoni civil (aquí es mostra l'acta del primer que es va celebrar a Catalunya, a Reus, entre Pere Estela, boter, i Antònia Llurba, el 1868), s'expandeix la doble moral i la prostitució (es pot contemplar des d'un carnet de prostituta del 1908 fins a la porta del *meublé* La Casita Blanca, adquirida per un col·leccionista després del seu tancament). Circulen obres eròtiques (com les il·lustrades per Eusebi Planas) i arriben les escenes d'amor que ens trasllada el cinema de Hollywood.

L'exposició es tanca amb els amors d'avui, "amors plurals", sorgits de la revolució sexual, del matrimoni homosexual, de les noves formes de parella, de l'amor a través de les xarxes. És un espai obert, amb interrogants, perquè el visitant que ha passat per la història pugui imaginar-se el futur. ●

Cinesa tanca els cinemes Maremagnum pel seu mal estat

SALVADOR LLOPART
Barcelona

Tanquen els cinemes Maremagnum de Barcelona, una de les primeres multisales que es van instal·lar a la ciutat.

Les vuit pantalles de què consta el multicinema –des de la seva inauguració, el 1995, gestionats per la cadena Cinesa– tancaran el proper dia 31 de desembre.

"S'acaba el contracte i, com a empresa, hem decidit no renovar", explica Raúl Cabrera, director de màrqueting de la cadena Cinesa, una de les més importants cadenes d'exhibició d'Espanya.

"No és una qüestió lligada a la crisi o la marxa del cinema en general", afegeix el responsable de Cinesa. "Considerem que la nostra oferta a Barcelona ja és completa amb els cinemes que tenim en aquests moments". Aquests cinemes són Cinesa Diagonal, Diagonal Mar, Heron City i la Maquinista. En definitiva, Cinesa ha arribat a la conclusió que els Maremagnum –situats en el centre comercial d'igual nom del Port Vell de Barcelona– estan en unes condicions francament dolentes, per la qual cosa no ofereixen el nivell de qualitat exigible en un cinema modern. "Per aconseguir el nivell de qualitat que mereixen els nostres espectadors hi hauríem de realitzar, com a empresa, unes inversions en la reforma que no estan justificades", explica Cabrera.

Maremagnum, com a centre comercial, centra la seva activitat en les botigues de moda i complements de grans cadenes, així com en l'oferta culinària. En els seus primers anys de funcionament, la violència va ser un xacra per al complex comercial. Violència que va culminar el 2002 amb l'assassinat de Wilson Pacheco, ciutadà equatorià. Arran d'aquell incident, el Maremagnum va patir una profunda remodelació que va culminar el 2005, amb un enfocament més comercial i diürn. ●